

Иван Вазов

Песен, песен моя!

Песен, песен моя
други път бе ясна,
днес си, песен моя,
бурлива и страдна.

В тебе веч не дъха
мирис и услада,
от тебе не лъха
зефирна прохлада.

Мрачна си, сурова,
песен вдъхновена,
с злъчка и отрова
често напоена.

Бурна кога пееш,
за победа, слава,
бурна, кога лееш
огнен гняв във лава.

Ти си цвят все веян
от вихри сърдечни,
ти си бор люлеян
от ветрове вечни...

Песен, песен моя,
други път бе ясна,
днес си, песен моя,
бурлива и страдна:

бурлива и знойна,
както е сърце ми,
страдна, безпокойна,
като нашто време.

3 януари 1916 г.

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Калина Григорова и Мартин Митов, октомври-декември 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4905>]